

stikke sig derimod, deels, at det meget let kan komme til at gaae ud over en ganske Anden end Supplicanten. For det Første kan jo det Tilfælde meget godt tænkes, at der indgives et Modandragende, og Modandrageren maa da have den samme Ret til at forlange at blive bekendt med Erklæringens Indhold, ligesom ogsaa til at fordrø, at Sagen skal gaae frem og tilbage. Vist er det, at den foreslaaede Lov giver ham denne Ret. Det er imidlertid ikke nødvendigt, at en saadan Modarbeiden mod den oprindelige Supplicants Duffe kan fremtræde alene paa Grund af et Modandragende; den samme Ulempe kan meget godt opstaae som Følge af en anden ganske selvstændig Begjæring. Jeg tænker mig det Tilfælde, at to Mænd paa eengang ansøge om et Nærings-Privilegium af det Slags, hvoraf man ikke gjerne tilstaaer mere end eet paa det samme Sted, f. Ex. et Kroholds-Privilegium; den ene Ansøger begjærer da at blive bekendt med Erklæringen, den Anden derimod ikke, men denne Sidste vil da aabenbart lide derved, at Sagen gaaer frem og tilbage, idet han ikke kan faae sin Begjæring opfyldt, saalænge som den Andens endnu er uafgjort. Der kan ogsaa tænkes Tilfælde, hvor det er aldeles Udenforstaaende, som kunne komme til at lide derved. En Person, der f. Ex. er pligtig til at udrede et Alimentsbidrag, kan til sin Tid søge om, at dette Bidrag maa blive nedfat eller ham eftergivet, og i den Anledning forlange Erklæringen til Gjenemsyn og Besvarelse; men derved kan han i meget lang Tid udhale Sagen, medens Moderen, som maaftøe intet Andet har at søde Børnet for, end det Bidrag, hun skal have af ham, imidlertid aldeles intet Middel har til at for-

hindre dette, idet hun i saa Fald ikke er istand til at anvende de Tvangsmidler, som Loven ellers giver hende. Fremdeles, for at tage et andet Exempel: hvilkede Ulemper kunne ikke ved Lovforslaget opstaae ved Ansøgninger om beneficium paupertatis? Dette Slags Ansøgninger pleier i Regelen at skrives af Sagførere; men jeg tvivler paa, at nogen Sagfører, naar denne Lov udfom, kunde undgaae i Ansøgningen at gjøre udtrykkelig Begjæring om, at han ønskede Erklæringen til Estersyn, idet det vist nok vilde blive anseet som en Uegnyddighed mod hans Mandants Løve, om han vilde undlade at bruge denne Clausul; men det er dog aabenbart, at det i saa Fald er Modparten, som vil komme til at lide ved den lange Udhalen af Sagen. I Udvalgets Fleertal findes der en Overdommer og en Sagfører, der tilfulde maae være bekendte med den Uendelighed, hvori en Sag kan udtrages ved Ansøgnings-Begjæring, naanseet de i Lovgivningen indeholdte Regler, der sigte til at forhindre Sagens Forhaling. Hvis dette Lovforslag oplyses til Lov, vilde imidlertid alle disse Lovgivningens Bestemmelser blive aldeles krafteløse; thi, alene ved at indgive Ansøgning om beneficium paupertatis, Noget, som temmelig hyppigt forekommer, vil det kunne lykkes en Part, der søger at unddrage sig fra at opfylde sin Forpligtelse, at udhale en Sag i det Uendelige (Ja!). Jeg troer derfor, at de, der virkelig vilde Bedkommendes eget Vel, maae stemme mod denne Lov; thi jeg indseer ikke Andet, end at man, naar den vedtages, vil bevirke, at en Person kan fortrædige sin Medborger i en Grad, som maaftøe Ingen for Tiden be- regner.